

English

I woke up this morning from a dream about the [Bibas family](#). I don't remember exactly what was happening in the dream, but the children and I played together, and they were not hostages. Neither was their father, Yarden, and their mother, Shiri. I don't know them, but in the dream we had a lot of fun together.

Then I got up and remembered a message from a Palestinian friend who told me that yesterday morning he found out about 15 more members of his family who were killed in Gaza. This broke him. He has already become indifferent to the numbers and does everything to get the surviving family out of there. Then he will run away from this country once and for all because he can't [do this] anymore. He wants life. And no more death.

I opened Facebook and saw that Noam's commune had lit a fourth [Hanukkah] candle in honor of Naama Levy, who was a member of the youth movement and had been kidnapped from her base. I remembered the horrible video of her that leaves no doubt about what was done to her before she was kidnapped. I remembered the testimony I heard two days ago about what is being done to captive female soldiers now. I almost vomited.

Then I opened Facebook and saw hate messages that people had sent to [Gil Dickmann](#), whose cousin Carmel was kidnapped [by Hamas]. Then a video of someone at a demonstration Saturday night saying that Kibbutz Be'eri [can get fucked] because they are leftists. I kept scrolling and saw videos of [soldiers proudly destroying a store in Gaza](#) and then of other [soldiers lighting a menorah](#) with the ruins of buildings in the background.

I went to [Ha'aretz](#) and read about seven more soldiers who were killed yesterday and more wounded. And then about the hunger in Gaza, about the fact that the Gazans no longer have anywhere to run. They and the few members of their family who are left alive.

And in the midst of all this I wonder to myself, when will I have the courage to go out on the street and shout that there are no winners in the war. That, with every passing day, the hostages lose more and more of their bodies and souls, and that blowing up Gaza does not bring them closer to home. That the captive men are also afraid and vulnerable, they are also fathers,

brothers, and sons and their families miss them so much. That Gazan men are also fathers and brothers and sons.

It doesn't make sense that all men in Israel should walk around with weapons. It's dangerous. Weapons are not a solution. War is not a solution. Death is not a solution. I light Hanukkah candles every night, but I really have a hard time seeing the light.

—

עברית

התעוררתי הבוקר מחלום על משפחת ביבס. לא זוכרת מה בדיוק היה בחלום אבל שיחקנו ביחד, אני והילדים, והם לא היו בשבי. גם לא ירדן, אבא שלהם ושירי אמא שלהם. אני לא מכירה אותם, אבל בחלום היה לנו נורא כיף ביחד.

אחר כך קמתי ונזכרתי בהודעה מחבר פלסטיני שסיפר לי שאתמול בבוקר הוא גילה שעוד 15 בני משפחה שלו נהרגו בעזה. נשבר לו. הוא כבר נהיה אדיש למספרים ועושה הכל כדי להוציא משם את המשפחה שנותרה בחיים. ואז לברוח מהארץ הזאת אחת ולתמיד כי הוא לא יכול יותר. הוא רוצה חיים. ולא עוד מוות.

פתחתי את הפייסבוק וראיתי שהקומונה של נוע"ם הדליקה נר רביעי לכבוד נעמה לוי, שהייתה חניכה בתנועה ונחטפה מהבסיס שלה. נזכרתי בסרטון הנורא שלה שלא משאיר ספק לגבי מה עשו לה לפני שנחטפה ונזכרתי בעדות ששמעתי לפני יומיים על מה עושים לחיילות בשבי עכשיו. כמעט הקאתי.

אחר כך פתחתי את הפייסבוק וראיתי הודעות שנאה ששלחו אנשים לגיל דיקמן שבת דודתו כרמל חטופה. ואז סרטון של מישהו בהפגנה במוצש אומר שקיבוץ בארי "על הזין שלו" כי הם שמאלנים. המשכתי לגלול וראיתי סרטונים של חיילים מחרבים בגאווה חנות בעזה ואז של חיילים אחרים מדליקים חנוכייה כשברקע הריסות של בניינים.

נכנסתי להארץ וקראתי על עוד 7 חיילים שנהרגו אתמול ועל עוד פצועים. ואז על הרעב בעזה, על זה שכבר אין לעזתים לאן לברוח. הם והמעט מהמשפחות שלהם שנשארו בחיים.

ובתוך כל זה אני תוהה לעצמי- מתי יהיה לי אומץ לצאת לרחוב ולזעוק שבמלחמה אין מנצחים. שבכל יום שעובר, החטופים מאבדים עוד ועוד מהגוף והנפש ושלפוצץ את עזה לא מקרב אותם הביתה. שגם הגברים בשבי מפחדים ופגיעים. שגם הם אבות, ואחים ובנים וחסרים כל כך למשפחות שלהם. שגם גברים עזתים הם אבות ואחים ובנים.

שלא הגיוני שכל הגברים בישראל יסתובבו עם נשק. שזה מסוכן. שנשק זה לא פתרון. מלחמה זה לא פתרון. מוות זה לא פתרון. מדליקה בכל ערב נרות חנוכה, אבל באמת באמת מתקשה לראות את האור.